

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΣΤΟ

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Αριθμός γνωμοδότησης 100/2018

(Ατομική)

Αριθμός ερωτήματος : Το με αριθμ. πρωτ. 3027/19-1-2018 (αριθμ. εισ. εγγράφου 41941/29-1-2018) έγγραφο του Γραφείου Πρύτανη του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (Ε.Μ.Π.).

Περίληψη ερωτήματος : Αν μετά την ακύρωση, με τη με αριθμ. 2307/2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, της απόφασης (πρακτικού) της Συγκλήτου Ειδικής Σύνθεσης του Ε.Μ.Π., κατά το μέρος που αποφασίστηκε να μην απονεμηθεί σε αποχωρήσαντα Καθηγητή ο τίτλος του Ομότιμου Καθηγητή και την αναπομπή της υπόθεσης στο Ίδρυμα για νέα αιτιολογημένη κρίση, κατά το σκεπτικό, κατά την επανάληψη της διαδικασίας σε συμμόρφωση προς την ως άνω ακυρωτική απόφαση, απαιτείται, πλέον, και εισήγηση της Συνέλευσης της οικείας Σχολής προς την αρμόδια για την απονομή του τίτλου του Ομότιμου Καθηγητή Σύγκλητο του Ε.Μ.Π., σύμφωνα με τη διάταξη της περίπτωσης λγ της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 4485/2017 (Α' 114).

Από το έγγραφο του ερωτήματος και τα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν προκύπτουν τα εξής :

1. Ο Χ.Τ. άσκησε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας την από 30-4-2008 αίτηση με την οποία ζητούσε την ακύρωση του πρακτικού (απόφασης) της Συγκλήτου Ειδικής Σύνθεσης του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (Ε.Μ.Π.), η οποία λήφθηκε κατά τη 13η έκτακτη συνεδρίαση της 21-12-2007 (θέμα 38ο) και κατά την οποία αποφασίστηκε να μην απονεμηθεί στον αιτούντα, αποχωρήσαντα, λόγω συνταξιοδότησης, καθηγητή της Σχολής

Μηχανικών Μεταλλείων-Μεταλλουργών του Ε.Μ.Π., ο τίτλος του ομότιμου καθηγητή.

Η ως άνω αίτηση παραπέμφθηκε προς συζήτηση στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών λόγω αρμοδιότητας, κατά τις διατάξεις των άρθρων 47 παρ. 1 και 2 και 50 του ν. 3900/2010 (Α' 213), με την από 3-3-2011 πράξη του Προέδρου του Γ' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας.

2. Επί της ως άνω αίτησης εκδόθηκε η με αριθμ. 2307/2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα Η', Ακυρωτικού σχηματισμού), που τη δέχθηκε, ακύρωσε την απόφαση (πρακτικό) της Συγκλήτου Ειδικής Σύνθεσης του Ε.Μ.Π., που λήφθηκε κατά τη 13η έκτακτη συνεδρίαση της 21-12-2007, κατά το μέρος που αφορά τον αιτούντα και ανέπεμψε την υπόθεση στο Ε.Μ.Π. για νέα νόμιμη κρίση, κατά το σκεπτικό της.

Ειδικότερα με την ως άνω ακυρωτική απόφαση έγιναν δεκτά, μεταξύ άλλων, τα εξής :

«Ο αιτών, καθηγητής της Σχολής-Τμήματος Μηχανικών Μεταλλείων-Μεταλλουργών του Ε.Μ.Π., αποχώρησε από την υπηρεσία κατά το έτος 2000 λόγω συνταξιοδότησεως και εντός του ίδιου έτους υπέβαλε αίτηση (αρ. πρωτ. 3191/17-10-2000) για την απονομή σε αυτόν του τίτλου του ομότιμου καθηγητή του Πολυτεχνείου Το ζήτημα παρέμεινε σε εκκρεμότητα, μετά δε τη δημοσίευση του ν. 3549/2007, υποβλήθηκαν, με βάση τα ήδη οριζόμενα στο άρθρο 26 παρ. 5α αυτού, για την απονομή του τίτλου στον αιτούντα, θετικές προτάσεις, ενόψει του έργου και της προσφοράς του, είκοσι (20) μελών Δ.Ε.Π. του Πολυτεχνείου, καθώς και βιογραφικό σημείωμα (αρχικό και συμπληρωματικό) αυτού. Η Σύγκλητος, κατά την 8η συνεδρίαση της 31-8-2007, σχετικά με το θέμα «Διαδικασία εισαγωγής στη Σύγκλητο απονομής τίτλου ομότιμου καθηγητή», αποφάσισε ότι σε κάθε περίπτωση εισαγωγής τέτοιου θέματος, θα απευθύνεται στη Σχολή προέλευσης του καθηγητή, ώστε να συνεκτιμάται η τεκμηριωμένη εισήγηση αυτής, που πρέπει να υποβάλλεται εντός ευλόγου χρόνου έως έξι μηνών, για τη λήψη της απόφασης στα πλαίσια της ακαδημαϊκής δεοντολογίας. Το θέμα απονομής του τίτλου στον αιτούντα, για το οποίο δεν επελήφθη εκ νέου η Σχολή προέλευσης αυτού προς υποβολή σχετικής εισήγησης, περιλήφθηκε στην ημερήσια διάταξη των συνεδριάσεων της Συγκλήτου Ειδικής Σύνθεσης στις 21-9-2007, 19-10-2007 και 14-11-2007, κατά τις οποίες αναβλήθηκε η συζήτησή του Τελικώς, η Σύγκλητος Ειδικής Σύνθεσης, κατά τη 13η έκτακτη συνεδρίαση της 21.12.2007, με την

προσβαλλόμενη απόφαση (πρακτικό) αυτής, αποφάσισε ύστερα από διαλογική συζήτηση των μελών, να μην απονεμηθεί ο τίτλος του ομότιμου καθηγητή στον αιτούντα, κατ' απόρριψη του σχετικού αιτήματός του, με 11 αρνητικές ψήφους, 4 θετικές και 2 λευκές

Επειδή, η Σύγκλητος Ειδικής Σύνθεσης, επιλαμβανόμενη στην προκείμενη περίπτωση, του θέματος απονομής στον αιτούντα του τίτλου του ομότιμου καθηγητή, ύστερα από πρόταση είκοσι (20) μελών Δ.Ε.Π., δεν εφάρμοσε την διάταξη του ν. 1268/1982, όπως αρχικώς ίσχυε, η οποία προέβλεπε την προηγούμενη πρόταση Τμήματος, ως ουσιώδη τύπο της διαδικασίας, αλλά εφάρμοσε κατ' αρχήν τη νέα σχετική διάταξη του ν. 3549/2007. Και ναι μεν από τη διάταξη αυτή προβλέπεται πλέον, ως ουσιώδης τύπος της διαδικασίας, η υποβολή πρότασης από τρία (3) τουλάχιστον μέλη Δ.Ε.Π. του Α.Ε.Ι. και όχι και η υποβολή εισήγησης εκ μέρους του Τμήματος ή της Σχολής προέλευσης του καθηγητή, πλην, δεν αποκλείεται η αναζήτηση και συνεκτίμηση τέτοιας εισήγησης και μάλιστα τεκμηριωμένης, από το αποφασίζον συλλογικό όργανο όπως άλλωστε αποφάσισε η Σύγκλητος του Ε.Μ.Π., με σχετική απόφαση που έλαβε κατά την 8^η συνεδρίαση της 31-8-2007, στα πλαίσια της κατά το άρθρο 16 παρ. 1.1. περ. α' του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας του ιδρύματος, δυνατότητάς της να θέτει ειδικές επί του θέματος προϋποθέσεις. Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως, σύμφωνα με τον οποίο η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των ισχυουσών κατά το χρόνο έκδοσής της, σχετικών διατάξεως του ν. 3549/2007, διότι τα μέλη της Συγκλήτου Ειδικής Σύνθεσης, στήριξαν την ψήφο τους, εν όλω ή εν μέρει, στο γεγονός ότι δεν υπήρχε πρόταση της Σχολής, η προηγούμενη υποβολή της οποίας, όμως, δεν προβλεπόταν από το νεότερο αυτό νόμο, εφαρμόζοντας παλαιότερη και ήδη καταργηθείσα με το νόμο αυτό διαδικασία υποβολής πρότασης από τη Σχολή, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος ...».

Κατ' ακολουθία των όσων έγιναν δεκτά ως άνω και των λοιπών κρίσεων της ακυρωτικής απόφασης ως προς την αιτιολογία της ψήφου των μελών της Συγκλήτου Ειδικής Σύνθεσης του Ε.Μ.Π. κρίθηκε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται επαρκούς αιτιολογίας και είναι για το λόγο αυτό ακυρωτέα, αναπέμφθηκε, δε, η υπόθεση στο Ε.Μ.Π. για νέα νόμιμη κρίση, κατά το σκεπτικό.

3. Ο Κοσμήτορας της Σχολής Μηχανικών Μεταλλείων-Μεταλλουργών με το με αριθμ. πρωτ. 61185/21-12-2017 έγγραφό του προς τον Πρύτανη του

Ε.Μ.Π. ζήτησε να του γνωστοποιηθεί η διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί.

4. Κατόπιν αυτού υποβλήθηκε το ερώτημα που εκτίθεται στο προοίμιο της παρούσας.

5. Στο άρθρο 95 του Συντάγματος ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής :

«1. Στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας ανήκουν ιδίως :

α) Η μετά από αίτηση ακύρωση των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών αρχών για υπέρβαση εξουσίας ή για παράβαση νόμου.

.....

3. Κατηγορίες υποθέσεων της ακυρωτικής αρμοδιότητας του Συμβουλίου της Επικρατείας μπορεί να υπάγονται με νόμο, ανάλογα με τη φύση ή τη σπουδαιότητά τους, στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια. Το Συμβούλιο της Επικρατείας δικάζει σε δεύτερο βαθμό, όπως νόμος ορίζει.

.....

5. Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης”.

6. Στο άρθρο 4 του ν. 702/1977 Περί υπαγωγής υποθέσεων εις τα διοικητικά δικαστήρια, αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και καταργήσεως διατάξεων του Ν.Δ. 170/1973 «περί του Συμβουλίου της Επικρατείας» (Α΄ 268) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής :

«1. Ενώπιον των διοικητικών εφετείων, δικαζόντων κατά τον παρόντα νόμον επί αιτήσεων ακυρώσεως, εφαρμόζονται αναλόγως αι αφορώσαι εις το ένδικον τούτο μέσον διατάξεις του Ν.Δ. 170/1973 «περί του Συμβουλίου της Επικρατείας», ως εκάστοτε ισχύουν με τας ακολούθους τροποποιήσεις».

7. Στο άρθρο 50 του π.δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α΄ 8) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής :

«1. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης και συνεπάγεται νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων, είτε πρόκειται για κανονιστική είτε πρόκειται για ατομική πράξη.

.....

4. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του

Συμβουλίου, ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης, εκτός από τη δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση.

5. Οι αποφάσεις της Ολομελείας, ακυρωτικές και απορριπτικές, καθώς και των Τμημάτων, αποτελούν μεταξύ των διαδίκων δεδικασμένο που ισχύει και σε κάθε υπόθεση ή διαφορά ενώπιον δικαστικής ή άλλης αρχής, κατά την οποία προέχει το διοικητικής φύσεως ζήτημα που κρίθηκε από το Συμβούλιο».

8. Στην παράγραφο 18 του άρθρου 45 του ν. 1268/1982 «Για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» (Α' 87), ως ίσχυε, πριν το πρώτο εδάφιο της αντικατασταθεί με την παράγραφο 5α του άρθρου 26 του ν. 3549/2007, ορίζονταν τα εξής :

«18. Η Σύγκλητος ύστερα από πρόταση του Τμήματος απονέμει τον τίτλο του Ομότιμου Καθηγητή σε όσα μέλη του Δ.Ε.Π. της βαθμίδας του Καθηγητή ή ισοδύναμής της εξέρχονται της υπηρεσίας, συνεκτιμώντας το έργο και την προσφορά τους. Κάθε αντίθετη διάταξη της προϊσχύουσας νομοθεσίας καταργείται».

9. Στην παράγραφο 18 του άρθρου 45 του ν. 1268/1982, ως ισχύει κατά την ουσιαστική ρύθμισή της μετά την αντικατάσταση του πρώτου εδαφίου της με την παράγραφο 5α του άρθρου 26 του ν. 3549/2007, ορίζονται τα εξής :

«18 Η Σύγκλητος ειδικής σύνθεσης, ύστερα από πρόταση τουλάχιστον τριών (3) μελών Δ.Ε.Π. του οικείου Α.Ε.Ι., απονέμει τον τίτλο του Ομότιμου Καθηγητή σε όσα μέλη Δ.Ε.Π. της βαθμίδας του Καθηγητή εξέρχονται της υπηρεσίας, συνεκτιμώντας το έργο και την προσφορά τους. Κάθε αντίθετη διάταξη της προϊσχύουσας νομοθεσίας καταργείται».

10. Στην παράγραφο 9(10) του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 «Δομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και διεθνοποίηση των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων» (Α' 195), ως ίσχυε πριν καταργηθεί με την περίπτωση β' του άρθρου 88 του ν. 4485/2017 (Α' 114), ορίζονταν, μεταξύ άλλων, τα εξής :

«9(10) Η Κοσμητεία έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες και όσες άλλες προβλέπονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού, του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού :

.....

ια) Την απονομή τίτλων Επίτιμου Διδάκτορα, Ομότιμου και Επίτιμου Καθηγητή».

11. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 3 του ν. 4076/2012 «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις» (Α' 159), ως ίσχυε πριν καταργηθεί με την περίπτωση δ' του άρθρου 88 του ν. 4485/2017, ορίζονταν, μεταξύ άλλων, τα εξής :

«7. Οι αρμοδιότητες των περιπτώσεων ι', ιε και ιστ' της παραγράφου 10, η οποία αναριθμείται σε 9, του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195) υπάγονται εφεξής στη Συνέλευση του Τμήματος.

.....

Τις αρμοδιότητες των περιπτώσεων στ', ια' και ιβ' της ίδιας παραγράφου η Κοσμητεία τις ασκεί μετά από εισήγηση της Συνέλευσης του Τμήματος».

12. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 13 του ν. 4485/2017 «Οργάνωση και λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις» (Α' 114) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής :

«2. Η Σύγκλητος έχει τις εξής αρμοδιότητες και όσες άλλες προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού του Ιδρύματος, καθώς και των λοιπών διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας :

.....

λγ) απονέμει τους τίτλους του Επίτιμου Διδάκτορα, του Ομότιμου και του Επίτιμου Καθηγητή, μετά από εισήγηση της Συνέλευσης του οικείου Τμήματος ...».

Από τις προπαρατιθέμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους, συνάγονται τα ακόλουθα :

13. Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων η Διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις ακυρωτικές αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων κατά τον τρόπο που έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται και προς τις ακυρωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Η Διοίκηση, μετά την έκδοση ακυρωτικής απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Διοικητικού Εφετείου, υποχρεούται να συμμορφωθεί με αυτήν και μάλιστα όχι μόνο να θεωρήσει ανίσχυρη και μη υφιστάμενη στο

νομικό κόσμο τη διοικητική πράξη που ακυρώθηκε, αλλά να προβεί σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση της νομικής κατάστασης που δημιουργήθηκε αμέσως ή εμμέσως από την πράξη αυτή, ανακαλώντας ή τροποποιώντας τις σχετικές πράξεις που εκδόθηκαν στο μεταξύ ή εκδίδοντας άλλες με αναδρομική ισχύ για να αποκαταστήσει τα πράγματα στη θέση, στην οποία θα βρίσκονταν αν από την αρχή δεν είχε εκδοθεί η ακυρωθείσα πράξη.

Περαιτέρω επί ακυρωτικής απόφασης, το ειδικότερο περιεχόμενο και η έκταση των υποχρεώσεων της Διοίκησης προσδιορίζονται από το αντικείμενο της απαγγελλόμενης ακύρωσης, δηλαδή από το είδος και τη φύση της ακυρωθείσας πράξης, καθώς και από την κρίση ή τις κρίσεις για τα ζητήματα που εξέτασε και για τα οποία αποφάνθηκε το Δικαστήριο στο αιτιολογικό της απόφασής του, δημιουργώντας δεδικασμένο ως προς αυτά στη συγκεκριμένη περίπτωση (Σ.τ.Ε. 3433/2010, σκ 5, 3531/1999 σκ. 4 κ.α.).

Στην περίπτωση, ειδικότερα, που η διοικητική πράξη ακυρώθηκε για πλημμέλειες της αιτιολογίας, η Διοίκηση μπορεί να επαναλάβει την κρίση της για τη ρύθμιση της συγκεκριμένης σχέσης αναδρομικά και να εκδώσει πράξη του ιδίου περιεχομένου με την ακυρωθείσα, πρέπει, όμως, να αιτιολογήσει νομίμως και επαρκώς τη νέα κρίση της, βάσει της ακυρωτικής απόφασης ή βάσει στοιχείων που δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο έρευνας και κρίσεως από τον ακυρωτικό δικαστή, ασχέτως αν τα στοιχεία αυτά ήταν γνωστά ή όχι στη Διοίκηση. Σε κάθε περίπτωση, η νέα κρίση της Διοίκησης πρέπει να μην αντίκειται σε όσα έχουν κριθεί από την ακυρωτική απόφαση και να εκφέρεται ενόψει των πραγματικών περιστατικών και των κανόνων του ουσιαστικού δικαίου που ίσχυαν κατά την έκδοση της πράξης που ακυρώθηκε (Σ.τ.Ε. 16/2006 σκ. 4 κ.α.), εφαρμόζοντας, όμως τις νεότερες διαδικαστικές διατάξεις (π.χ. για τις διαδικαστικές ενέργειες και την αρμοδιότητα των συλλογικών οργάνων) σύμφωνα με τις οποίες πρέπει να εκδοθεί η πράξη για τη συμμόρφωση, εκτός εάν υπάρχει ρητή αντίθετη διάταξη (Σ.τ.Ε. 2694/2010 σκ. 14, 429/2001 σκ. 6, πρβλ 991/2007 σκ. 3 κ.α.).

14. Υπό την ισχύ της παραγράφου 18 του άρθρου 45 του ν. 1268/1982, πριν αντικατασταθεί το πρώτο εδάφιο της με την παράγραφο 5α του άρθρου 26 του ν. 3549/2007, η αρμοδιότητα της απονομής του τίτλου του Ομότιμου Καθηγητή ανήκε στη Σύγκλητο του οικείου Α.Ε.Ι. ύστερα από πρόταση του οικείου Τμήματος. Στη συνέχεια με τη διάταξη της παραγράφου 5α του άρθρου 26 του ν. 3549/2007 η ως άνω αρμοδιότητα περιήλθε στη Σύγκλητο

Ειδικής Σύνθεσης του οικείου Α.Ε.Ι., ύστερα από πρόταση τουλάχιστον τριών (3) μελών του οικείου Α.Ε.Ι.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 9 (10) του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 και της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του ν. 4076/2012 η ως άνω αρμοδιότητα ανατέθηκε στην Κοσμητεία της οικείας Σχολής μετά από εισήγηση της Συνέλευσης της οικείας Σχολής ή οικείου Τμήματος.

Τέλος, με τη διάταξη της περίπτωσης λγ της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 4485/2017, η ως άνω αρμοδιότητα ασκείται, πλέον, από τη Σύγκλητο του οικείου Α.Ε.Ι. μετά από εισήγηση της Συνέλευσης της οικείας Σχολής ή οικείου Τμήματος.

15. Στην προκειμένη περίπτωση με τη με αριθμό 2307/2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών ακυρώθηκε, μετά από αίτηση του Χ.Τ., η απόφαση (πρακτικό) της Συγκλήτου Ειδικής Σύνθεσης του Ε.Μ.Π., η οποία λήφθηκε κατά την 13η έκτακτη συνεδρίαση της 21-12-2007 (θέμα 38ο), κατά το μέρος που αποφασίστηκε να μην απονεμηθεί στον αιτούντα, αποχωρήσαντα καθηγητή της Σχολής Μηχανικών Μεταλλείων-Μεταλλουργών του Ε.Μ.Π., ο τίτλος του ομότιμου Καθηγητή, ως στερούμενη επαρκούς αιτιολογίας και ανατέμφθηκε η υπόθεση στο Ε.Μ.Π. για νέα αιτιολογημένη κρίση, κατά το σκεπτικό.

Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα στην παράγραφο 13 της παρούσης, το Ε.Μ.Π. υποχρεούται να συμμορφωθεί με την ως άνω ακυρωτική απόφαση.

Η Σύγκλητος του Ε.Μ.Π. ως αρμόδιο, πλέον, όργανο για την απονομή του τίτλου του Ομότιμου Καθηγητή, σύμφωνα με την περίπτωση λγ της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 4485/2017, οφείλει να επαναλάβει τη σχετική κρίση, να αιτιολογήσει νομίμως και επαρκώς τη νέα της κρίση, η οποία δεν πρέπει να αντίκειται σε όσα έχουν κριθεί από την ακυρωτική απόφαση, λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά περιστατικά και τους κανόνες του ουσιαστικού δικαίου που ίσχυαν κατά την έκδοση της πράξης που ακυρώθηκε, εφαρμόζοντας, όμως, τις διατάξεις της περίπτωσης λγ της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 4485/2017, σύμφωνα με τις οποίες η Σύγκλητος του οικείου Α.Ε.Ι. απονέμει, μεταξύ άλλων, τους τίτλους του Ομότιμου Καθηγητή, μετά από εισήγηση της Συνέλευσης του οικείου Τμήματος ή οικείας Σχολής, ως νεότερες και ισχύουσες διαδικαστικές διατάξεις που ρυθμίζουν τη διαδικασία και την αρμοδιότητα της απονομής του τίτλου του Ομότιμου Καθηγητή.

Επομένως, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, σε συμμόρφωση προς την ως άνω ακυρωτική απόφαση η Σύγκλητος του Ε.Μ.Π. υποχρεούται να επαναλάβει την κρίση μετά από εισήγηση της Συνέλευσης της οικείας Σχολής.

Εξάλλου και η ακυρωτική δικαστική απόφαση έκρινε ότι ήταν επιτρεπτή η αναζήτηση και συνεκτίμηση εισήγησης της οικείας Σχολής και μάλιστα τεκμηριωμένης από το αποφασίζον συλλογικό όργανο, όπως αποφάσισε η Σύγκλητος του Ε.Μ.Π. με σχετική απόφαση που έλαβε κατά την 8η συνεδρίαση της 31-8-2007, ακόμη και αν δεν προβλεπόταν από τις ισχύουσες, κατά το χρόνο έκδοσης της ακυρωθείσας απόφασης, διαδικαστικές διατάξεις της παραγράφου 5α του άρθρου 26 του ν. 3549/2007, οι οποίες προέβλεπαν απονομή του τίτλου του Ομότιμου Καθηγητή από τη Σύγκλητο Ειδικής Σύνθεσης, ύστερα από πρόταση τουλάχιστον τριών (3) μελών Δ.Ε.Π. του οικείου Α.Ε.Ι.

16. Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, επί του τεθέντος ερωτήματος προσήκει η απάντηση ότι μετά την ακύρωση, με τη με αριθμ. 2307/2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, της απόφασης (πρακτικού) της Συγκλήτου Ειδικής Σύνθεσης του Ε.Μ.Π., κατά το μέρος που αποφασίστηκε να μην απονεμηθεί στον αποχωρήσαντα Καθηγητή Χ.Τ. ο τίτλος του Ομότιμου Καθηγητή, και την αναπομπή της υπόθεσης στο Ίδρυμα για νέα αιτιολογημένη κρίση, κατά το σκεπτικό, κατά την επανάληψη της διαδικασίας σε συμμόρφωση προς την ακυρωτική αυτή απόφαση απαιτείται, πλέον, και εισήγηση της Συνέλευσης της οικείας Σχολής προς την αρμόδια για την απονομή του τίτλου του Ομότιμου Καθηγητή Σύγκλητο του Ε.Μ.Π., σύμφωνα με τη διάταξη της περίπτωσης λγ της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 4485/2017 (Α' 114).

Αθήνα, 23-5-2018

Η Γνωμοδοτούσα

Βασιλική Παπαθεοδώρου

Νομική Σύμβουλος του Κράτους